Anh Nỉ ơi! Hôm nay, đầu xuân Nhâm Thìn 2012, ngồi nhớ đến anh, đến Nguyễn Văn Ca, đến Lê Ngọc Dè. Những người bạn đã "ra đi" trong cuộc chiến khốc liệt vừa qua, những người chết quá trẻ, còn quá ngây thơ, trong trắng. Cuộc chiến khốc liệt quá, không nhân nhượng một ai. Cuộc chiến khốc liệt quá, không để cho các bạn tôi được một lần nắm tay người con gái yêu thương. Cuộc chiến khốc liệt quá, không đếm xỉa gì đến những bà mẹ già ngồi nhớ thương con.

Vậy mà cũng đã gần 40 năm, một đời người không biết được bao nhiêu lần con số 40 này. Nhớ Anh: nhớ những người bạn đã anh dũng hy sinh; nhớ những người bạn còn sống gần gụi lâu lâu "hội ngộ": nhớ những người bạn sống ở phương xa, chỉ còn gặp nhau trên thư, điện thoại; nhớ cả những "hung thần" mà bây giờ là bạn rất đỗi thân thương. Nghĩa ơi, Hiệp ơi, rất thương các bạn đã cho mình những kỷ niệm buồn vui thời oai hùng đó.

Thiennga7A

HAPPINESS IN SEATTLE

Nguyễn văn Sơn 72F (XVUT)

(HQPD: Để tưởng nhớ Trần bá Sơn, 72A)

Thân gửi anh em bè bạn bốn phương,

Trong cái rủi lại thường hay có cái may. Sau khi nhận được tin ĐHTT dự tính tổ chức cuối tháng Tám 03 tại Houston bị cancel bọn tôi vô cùng hậm hực vì cơ hội để cùng những bạn bè "đồng hội đồng thuyền" gặp gỡ bị lỡ dở. Để xả „xú-bắp" cho nỗi tức tối này, chúng tôi tứ quái Rucker một thời bèn hẹn hò nhau „làm" một mini reunion . Để thêm phần dzui dzẻ cho cuộc tái ngộ, Lễ, một thành viên trong nhóm nảy ra ý tưởng là mỗi đứa chúng tôi sẽ làm một „ride" cho đỡ ngứa ngáy chân tay sau gần ba mươi năm không được nghịch cần lái. Tin vừa loan đi thì có ngay một quái nữa là Sáu Mão đòi nhập bọn cho thành „Ngũ quỉ". Dĩ nhiên là hắn cũng được welcome thôi .

Ngày ấn định đã đến chúng tôi lần lượt kéo nhau về thành phố Seattle. Hai niên trưởng cán bộ Hồ đắc Lễ và Trần bá Sơn khóa 72A vì là dân đóng đô tại Ngân Hà (Seattle) với tinh thần trách nhiệm đã chờ sẵn tại sân bay Nha Trang (Sea. Tac.) để dàn chào lũ đàn em chúng tôi ba thằng 72F để tận tình săn sóc. Có điều thay vào những bộ mặt „làm ngầu" để hù em út là hai gương mặt hớn hở cười toe với hai mái tóc „ủi bãi" còn ngắn hơn 3mm bóng lưỡng!!!

Trên đường về tư dinh cán bộ Lễ tôi đề nghị Nguyễn văn Mão (Sáu Mão) vì là người graduated sau cùng có lẽ thời gian „rời thầy" ngắn nhất, bài vở còn có thể vơ vẩn trong tâm trí sẽ thay mặt anh em đánh trận phủ đầu để impress tên IP đàn em (hắn cũng dân Fort Rucker 84). Mão ta dãy nãy lên phản đối và đòi theo sự sắp đặt của CB Lễ là bốc thăm thứ tự. Thế nhưng hắn phản đối cũng vô ích vì lúc bốc thăm khi ăn lót dạ bằng món cháo tôm nóng và thơm phức do hai copilots của Bá Sơn và Lễ đã chuẩn bị sẵn để chiêu đãi chúng tôi Mão đã chọn đúng cây tăm dài nhất : Đi trước; đúng là chạy trời không khỏi nắng!!! Dziễm (72F, 74-26, thổ dân Hawaii) trận kế; Bá Sơn (74-24) tiếp theo; tôi (74-30, về từ miền đất tông tông Bill - Arkansas) bao sân. Riêng Lễ lấy cớ là trước đây đã thử rồi và vì thời giờ ấn định quá muộn để hắn check ride. Dành thời gian cho chúng tôi celebrate sau cuộc hành quân trở về dĩ vãng; hoặc có lẽ sợ gần hai gallon nếp than „ home made „ của tôi ế độ nên quyết định không tham dự lần này!!!

Sau một đêm ngủ nghỉ để dưỡng sức và chuẩn bị tinh thần, mười một giờ trưa hôm sau chúng tôi lên xe SUV của Lễ hành quân. Trên đường đi, do chi tiết cuộc hành quân của anh em chúng tôi không có gì phải giữ bí mật quân sự nên có hai thằng liên lạc trên tần số để

